

ΕΤΟΣ 73ον

3 Αύγουστου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3766)

Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Συμπεριφορές πού άπειλούσαν τήν ένότητα τής Έκκλησίας τής Κορίνθου έρχεται νά θεραπεύσει ό Παύλος στήν Α΄ πρός Κορινθίους έπιστολή του. Ζητεί όμόνοια καί ένότητα, ένώ έκφράζει τή στενοχώρια του γιά τίς παρατηρούμενες έριδες, προερχόμενες από ιδιοτελείς στάσεις καί συμπεριφορές. Διδάσκει ότι όλοι είμαστε του Χριστού, στό όνομά του βαπτισθήκαμε, γι' αυτό είναι άνεπίτρεπτο νά είμαστε προσκολλημένοι σέ έπιμέρους πρόσωπα, τά όποία είναι έπιφορτισμένα μέ τήν πνευματική μας καθοδήγηση, έντυπωσιασμένοι, ένδεχομένως, από τά ποικίλα χαρίσματά τους.

Τό πρόβλημα τής διαίρεσης άπασχόλησε έξ άρχής τή ζωή τής Έκκλησίας, διότι πολλοί τορπίλιζαν τήν ένότητά της. Τό ίδιο πρόβλημα συνοδεύει τήν ιστορική της πορεία, δικαιώνοντας τή μεγάλη άνησυχία του Κυρίου μας, ό όποίος, τήν ώρα τής μεγάλης άγωνίας, προσευχήθηκε έντονα γιά τή διατήρηση τής ένότητας στους κόλπους της (Ίωάν. 17,11). Παίρνοντας άφορμή από τούς λόγους του Παύλου, θά έπισημάνουμε τούς παράγοντες πού λειτουργούν καταστροφικά στήν ένότητα τής Έκκλησίας.

Σχίσματα καί αίρέσεις

Ό πρώτος παράγοντας διαίρεσης είναι τά σχίσματα. Πρόκειται γιά δι-οικητικής φύσεως διασπάσεις, πού όφείλονται στόν έγωισμό των έμπνευστών τους, αλλά καί στήν καλλιέργεια κλίματος θρησκευτικού φανατισμού καί ενός άδικαιολόγητου ύπερσυντηρητισμού, πού οδηγεί στήν άμφισβήτηση τής διοικητικής τάξης καί στήν άνυπακοή πρός τήν Κανονική έκκλησιαστική ήγεσία. Άκόμα κι άν τά σχίσματα δέν προσβάλ-λουν τήν ένότητα τής πίστεως, άλλοιώνουν τή φύση τής Έκκλησίας καί

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. α΄ 10-17)

Ἑνότητα ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρητισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἄδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλον, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; Ἡ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

τραυματίζουν τὴν ἀγάπῃ. Γ' αὐτό καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐπισημαίνει ὅτι «τίποτα δὲν παροξύνει τὸν Θεό, ὅσο ἡ διαίρεση τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει χειρότερο ἀπὸ τῆ φιλονικίας, τῆ διαμάχῃ καὶ τῇ διάσπαση τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖο οὔτε οἱ συσταυρωθέντες ληστές δὲν τόλμησαν νὰ διαρρήξουν καὶ νὰ χωρίσουν σὲ πολλὰ μέρη». Τονίζει, μάλιστα, ὅτι «οὔτε τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἁμαρτία τοῦ σχίσματος».

Ὁ δεῦτερος παράγοντας εἶναι οἱ αἱρέσεις. Αὐτές παραβιάζουν τίς ἀρχές τῆς πίστεως καὶ ἀλλοιώνουν τὴν ὀρθὴ διδασκαλία, ὅπως διασώζεται στὴν Ἁγία Γραφή καὶ στὴν ἱερὰ Παράδοση. Ὁδηγοῦν στὴν πλάνη, ἡ ὁποία καταστρέφει τὴν προοπτικὴ τῆς σωτηρίας. Αἰείμνηστος πανεπιστημιακὸς καθηγητὴς ἔλεγε ὅτι «τίποτε δὲν ἀπειλεῖ περισσότερο τὴν πίστη καὶ τὴ σωτηρία μας ἀπὸ τὴν πλάνη». Ἡ πλάνη –κάθε πλάνη– συσκοτίζει ἢ παραχαράσσει τὴν πίστη, ὀδηγώντας σὲ «πίστη», πού δὲν μπορεῖ νὰ σώσει, νὰ ἐνώσει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴν ἄκτιστη χάρι τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, διότι ἐνεργεῖ ὡς βλασφημία. Ὑπάρχει τὸ «πνεῦμα τῆς ἀληθείας», πού προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό καὶ τὸ «πνεῦμα τῆς πλάνης», πού προέρχεται ἀπὸ τὸν διάβολο (Α΄ Ἰωάν. 4,6). Ὁ σκοπὸς τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τό πρωτότυπο κείμενο κατὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. Καθηγ. Χρήστου Βούλγαρη

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σᾶς παρακαλῶ, στό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά ἔχετε ὅλοι τήν ἴδια ὁμολογία καί νά μήν ὑπάρχουν σχίσματα ἀνάμεσά σας, νά εἴστε ἐνωμένοι μέ τήν ἴδια σκέψη καί μέ τήν ἴδια γνώμη. Γιατί μέ πληροφόρησαν γιά σᾶς, ἀδελφοί μου, ἄνθρωποι τῆς Χλόης, ὅτι ὑπάρχουν διχογνωμίες ἀνάμεσά σας. Ἐννοῶ δηλαδή τό ἑξῆς: ὅτι καθένας ἀπό σᾶς λέγει, ἄλλος μέν ὅτι ἐγώ θεωρῶ σοφότερο διδάσκαλο τόν Παῦλο, ἄλλος δέ ὅτι ἐγώ θεωρῶ σοφότερο διδάσκαλο τόν Ἀπολλῶ, ἄλλος ὅτι ἐγώ θεωρῶ σοφότερο διδάσκαλο τόν Κηφά (Πέτρο), ἄλλος ὅτι ἐγώ θεωρῶ σοφότερο διδάσκαλο τόν Χριστό. Διχοτομήθηκε, λοιπόν, τό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ (ὥστε νά τόν θεωρεῖτε μόνον ἄνθρωπο καί ἔτσι ἀπλό διδάσκαλο); Μήπως σταυρώθηκε γιά σᾶς ὁ Παῦλος, γιά νά σωθεῖτε; Ἡ μήπως βαπτιστήκατε στό ὄνομα τοῦ Παύλου; Εὐχαριστῶ τόν Θεό πού δέν βάπτισα κανέναν ἀπό σᾶς, ἐκτός ἀπό τόν Κρίσπο καί τόν Γάιο, γιά νά μή μέ κατηγορήσει κανείς ὅτι τέλεσα τό βάπτισμα στό ὄνομά μου. Βάπτισα, ἐπίσης, καί τήν οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ. Ἐκτός αὐτῶν, δέν θυμᾶμαι νά βάπτισα κανέναν ἄλλον. Γιατί ὁ Χριστός δέν μέ ἔστειλε γιά νά βαπτίζω, ἀλλά γιά νά κηρύττω τό Εὐαγγέλιό του, καί μάλιστα χωρίς τή βοήθεια τῆς ἀνθρώπινης σοφίας, γιά νά μή χάσει τό νόημα καί τήν ἀξία τῆς ἡ σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι νά προφυλάσσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τό «πνεῦμα τῆς πλάνης». Διότι, ὅπως λέει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος (5,20), «ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καί καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν».

Ἡ γεροντισμός ὡς παράγοντας διάσπασης

Ἡ τρίτος παράγοντας εἶναι ὁ γεροντισμός. Πρόκειται γιά τήν τάση ὁμαδοποίησης τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὅχι ὑπὸ τῆ σκέπῃ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐνός γέροντος – πνευματικοῦ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἡ ἀπόλυτη αὐθεντία· ὁ λόγος του εἶναι «εὐαγγέλιο». Συχνά, τό φαινόμενο ὑποδαυλίζεται ἀπό τούς ἴδιους τούς γέροντες, οἱ ὁποῖοι, ἔτσι, ἱκανοποιοῦν τή ματαιοδοξία τους. Ἡ ρόλος ὅμως τοῦ γέροντος δέν πρέπει νά εἶναι ἡ δημιουργία ὁπαδῶν, ἀλλ' ἡ εἰς Χριστόν προαγωγή τῶν πνευματικῶν του τέκνων. Ὁ ἴδιος ὀφείλει νά εἶναι ἡ κλίμακα πού ἐνώνει τούς πιστούς μέ τόν Χριστό, διασπώντας τά τεῖχη πού ὀρθώνονται μεταξύ τους, λόγω τῆς ἀμαρτίας.

Ἀπό τά παραπάνω, συμπεραίνεται ὅτι χρειάζεται μεγάλη διάκριση καί προσοχή γιά νά ἀποφεύγουμε τούς πειρασμούς πού ἀπειλοῦν τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καί λαμβάνουν ποικίλες μορφές, κατὰ καιροῦς. Μήν

3 Αυγούστου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Δαλμάτου, Φαύστου καί Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας,
Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ἦχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστ.: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγ.: Ματθ. ιδ΄ 14-22.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Αυγούστου, Θ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 22-34.

ξεχνοῦμε ὅτι δέν ἀνήκουμε σέ ἀνθρώπους, ἀλλά στὸν Σωτῆρα Χριστό.
Δέν ἀκολουθοῦμε φανατικές καί ὑποκειμενικές ἀνθρώπινες διδασκα-
λίες, ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, πού ζεῖ καί παραμένει ἀνόθευτο
στοὺς αἰῶνες.

Ἀρχιμ. Ἰ. Οἰκ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ ΚΑΛΠΑΚΙΑΗ

ΧΑΙΡΟΙΣ, ΠΑΝΤΕΥΛΟΓΗΤΕ ΜΑΡΙΑΜ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 696)

Συλλογὴ θεομητορικῶν ὁμιλιῶν τῶν ἐτῶν 2014-2024 στό Γενέσιον, τὰ Εἰσό-
δια, τὸν Εὐαγγελισμό, τοὺς Χαιρετισμούς τῆς Θεοτόκου, τὴν Παναγία Σου-
μελᾶ, τὸν Ἀκάθιστο Ὑμνο, στήν ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί τῆς Ἀγίας
Σκέπης, καθὼς καί ἐορταστικῶν ἐγκυκλίων στὸν Εὐαγγελισμό καί τὴν Κοίμη-
ση τῆς Θεοτόκου. Πρόκειται γιὰ τὴν τρίτη συλλογὴ κειμένων ἀφιερωμένων
στήν Παναγία, ἀφοῦ προηγήθηκαν αὐτές τῶν δύο προηγούμενων δεκαετιῶν
τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας (1994-2014) ὑπὸ τὸν τίτλο
«Ὡ πανύμνητε Μῆτερ». Τὴν ἔκδοσι προλογίζουν ἡ Α.Θ.Π., ὁ Οἰκουμενικός
Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλ-
λάδος κ. Ἱερώνυμος.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τὸν
ἱερὸν ναὸν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr